

Utlåtande av Barbro Alvtegen

Under läsåret 1998-99 deltog jag i den processinriktade fortbildningskursen SKRIVA. Kursledare var Veronica Grönte.

För det första vill jag säga att jag hade önskat mig den här kursen för 20 år sedan! För det andra vill jag säga att jag är väldigt irriterad över att jag inte kommit på det här själv! Så enkelt, så genialt!

Arbetsglädje

Jag har undervisat nybörjare sedan 1960. Berättandet har alltid legat mig mycket varmt om hjärtat och jag tycker jag har haft ganska lätt att inspirera mina elever att skriva. Skrivarkursen har dock bidragit till att jag nu känner en ännu större glädje i arbetet med elevernas språkutveckling. Det är numera aldrig någon elev som säger ”jag vill inte” eller ”jag kan inte” skriva.

Småstegsmetod

Metodiken, som fortbildningen presenterade, kan liknas vid den ”småstegsmetod” jag utnyttjar i matematikundervisningen, där jag lär ut knep och sätter verktyg i händerna på eleverna. Oavsett ämne är det väsentligt att struktur och det kreativa tänkande grundläggs tidigt.

Kreativitet

Arbetsättet som jag inspirerats av är konkret och på samma gång fantasieggande. Eleverna blir väl förtrogna med berättandets uppbyggnad. När systemet avslöjats har eleverna möjlighet att komma vidare i sitt skrivande och fantasin kan flöda. Deras berättelser blir inte längre bara intressanta för dem själva. Numera lyssnar de aktivt på varandras berättelser, när de läser upp dem i klassen.

Empati

Efter att ha inspirerats av olika övningar på kursen har jag använt mig av rollspel och dramatiseringar som hjälper eleverna att öva upp sin förmåga till inlevelse och empati. Utan denna förmåga förmår man inte heller att formulera sig i ord eller skrift.

Skolans viktigaste uppdrag

Jag anser, att skolans viktigaste uppgift är att öva barnen i att känna empati och att lära dem att använda språket i tal och skrift. En människa som kan formulera sina tankar och känslor i ord får självförtroende och självinsikt och kan påverka sin omvärld. En människa som kan använda sitt språk, vågar räta på ryggen.

Barbro Alvtegen , Huskvarna den 11 mars 1999